

Een kilo stenen of een kilo pluimen?

De heerlijk gekke voorstelling van de Nieuw-Zeelandse Kate McIntosh is kunst vermomd als wetenschap.

Zoals elke theoretische beschouwing begint *Untried Untested* met een elementair geval. Leg een hoop ballonnen op een podium, schakel vier ventilators in en kijk wat er gebeurt. Enkele ballonnen klonteren samen, andere blijven stug op hun plaats en een enkele dartelt vrolijk heen en weer. Je kunt er het groepsge-drag van mensen in zien. Het eerste wat de vier performers doen, vóór de ballonnetjesact, is een doek van bruin inpakpapier, dat de speelvloer bedekt, optrekken. Waarna ze het schouwspel zelf een tijd lang mee aanzien. Tot Nada Gambier het podium op stapt om één ballon te onderzoeken.

Volgen Sara Manente, Anna Whaley en Boglárka Börcsök. Verbazend op hoeveel manieren je een ballon kunt laten springen. Het gekke is, op Gambier na lijken de danseressen mee te 'sterven' met hun ballon, al duurt hun dood nooit lang. Enkel Börcsök lijkt zich te nestelen in een haar status van waardeloze flard plastic. Hoe langer het stuk duurt, hoe meer ze een lor wordt waarmee de anderen rondzeulen of experimenteren. Kun je haar dubbel vouwen, in een aardappelzak proppen, tot sculptuur maken? Niets gaat hen te ver, maar Börcsök laat het zich welgevallen.

IJltempo

Het mag duidelijk zijn: het 'basisgeval', waarin we ons herkennen in simpele dingen als ballonnen, werd bijna terloops heel wat complexer. De grens tussen dingen en mensen wordt soms heel dun. Even terloops wordt de 'realiteit' van de dingen verduidelijkt. Gambier en Manente onderzoeken de resten van de

ballonnen, eten ze op, en vatten dan vergelijkende studies aan met andere materialen zoals boeken, pluimen, stenen of aardappels. Er komen ook luchtbellens aan te pas. Al snel heb je door dat je toch liever een pluim of een luchtbel dan een steen je richting ziet uitkomen.

De handelingen in de voorstelling lijken treffend op de manier waarop kinderen dingen testen om een begrip van hun omgeving, en meteen van zichzelf, te vormen. Hoe groot ben je, hoe zwaar weeg je, waarin verschillen materie en lucht, wat is zwaartekracht? Al die elementaire vragen passeren de revue. Het nadeel is: het gebeurt in ijltempo. Je krijgt nauwelijks tijd om stil te staan bij de complexe denkoperaties, die hier, hoe simpel het ook lijkt, aan de orde gesteld worden. En ook: de vraag is niet meteen nieuw. Maar niemand dacht er ooit er theater van te maken. Dat deed McIntosh. (PTJ)

***Untried Untested* van Kate McIntosh gaat op tournee. www.campo.be.**